

„Jasně, tak jen vyhod' Daisy, jestli se tam bude válet. Je přesvědčená, že pohovka patří jen jí.“

Daisy byla Sařin a Martyho vlkodav, obrovská přátelská fena, která ani netušila, jak je silná.

Natasha odnesla Mabel do obývacího pokoje. V rohu stál vánoční stromek ověšený pestrobarevnými žárovkami. K vybavení pokoje patřila dvě sametová bordó křesla, krb a velká, ošuntělá žlutá pohovka s modrými záplatami. Daisy se na ní blaženě rozvalovala a spala tak tvrdě, že Natasha neměla to srdce, aby ji vzbudila.

Podívala se na křesla s vysokými opěrkami. Mabel by z nich určitě nemohla spadnout. Zvláště kdyby Natasha ke křeslu ještě přisunula podnožku. Byl na ní károvaný polštářek, proleželý od toho, jak si na něj Marty již mnoho let dával nohy. Opatrně položila Mabel do křesla a přikryla ji prošivanou dekou. Cestou domů se určitě vzbudí. Natasha se rozhodla, že ji vezme k sobě do postele. Rob by byl sice proti, ale Natasha nehodlala běhat další noc z ložnice do dětského pokojíku a do nekonečna dceru uspávat. Z pokoje čtyřhvězdičkového hotelu se to dobře radilo.

Když se vrátila do kuchyně, roznášela Sara talíře s vonícími lasagnemi a salátem. Hels pomáhala rozdávat česnekový chléb.

„Tak co Mabel?“ zeptala se Rachel.

„Zatím spí, ale radši sebou u jídla hodím. Člověk nikdy neví.“

„Chudák malá,“ ozvala se Emma. „Nedalo by se pro ni něco udělat?“

„Každá rada je vítaná. Lauren Tennantová si myslí, že bych měla odletět do Vídně, kde jsme plyšáka ztratili. Nebo do Francie. Tam jsme ho před třemi lety koupili.“

„To myslí vážně?“ posmívala se Rachel. „Má víc peněz než rozumu.“

„Taky bychom podle ní měli dát příspěvek na Facebook nebo e-mimčo, ale to by asi taky byla ztráta času. Je to fakt jen starý,

otrháný plyšák. Klidně by sis ho mohla splést se starými ponožkami a hodit ho do koše.“

„No, on to tak špatný nápad není,“ vložila se do diskuze Caroline. V jejich skupině byla pokládána za technického génia. Před mateřskou pracovala v marketingu supermarketů Sainsbury's. „Kdyby se ti povedlo získat dostatečný počet lajků a sdílení, tak by se možná někdo chytil. Čím víc sdílení, tím potenciálně neomezenější síť.“

Na Natashině síti nebylo nic neomezené. „Však už jsem to na Facebook dala. Dívala jsem se po obědě a mám jedenáct lajků.“

„Kdys to tam dala?“ zeptala Caroline.

„Včera ráno.“

„Hm.“

„No jo, větší pozornost jsem vzbudila, když jsem vyfotila hrnek s ranní kávou.“

„No tak z toho příspěvku budeš muset udělat virál,“ mínila Hels, pokrčila rameny a neochotně se podělila o česnekový chléb.

„To asi nebude tak jednoduché,“ prohlásila Sara a zkontrolovala, jestli všechny jedí.

„Když to dokáže kdejaký teenager z pokojíčku, tak to asi složité nebude,“ namítla Hels. „Jedna moje pacientka má na TikToku desítky tisíc lajků jen za to, že se šklebí z obrazovky a tančuje.“

„Nejsem si jistá, jestli by Natashě pomohlo dostat hračku zpátky, kdyby na síti zatancovala,“ prohlásila omluvně Caroline. „Spíš by toho plyšáka měla ukázat. Máš ho na fotkách?“

„Jasně. Na stovkách. Mabel ho nepouštěla z ruky.“

V tu chvíli si odkašlala Julia Canfordová, předsedkyně knižního klubu a babička osmi vnoučat. „No, nebudu tajit, že nerozumím ani polovině z toho, o čem tady tlacháte. Ale i já vím, že jestli chcete, aby se z toho videa stal virus...“